

esquerra nacional

DAVALLADA A LES CIUTATS, CONSOLIDACIÓ AL TERRITORI

**1.413 REGIDORS,
107 MAJORIES ABSOLUTES**

**ESQUERRA PASSA
DE 334.771 VOTS
I 1.595 ELECTES EL 2007 A
271.283 VOTS I 1.413 ELECTES EL 2011**

**VALORS REPUBLICANS:
LAÏCISME ÉS LLIBERTAT**

SUMARI

03 EDITORIAL
QUAN LA NOTÍCIA
ÉS EL PARTIT

04 XARXA

05 OPINIÓ

06 TEMA CENTRAL

RESULTATS ELECTORALS

16 DOSSIER
LAÏCISME

18 DOSSIER ENTREVISTA
JOAN-FRANCESS PONT

20 PARLAMENTS
ESQUERRA DEMANA
L'AJORNAMENT
DE LA SUPRESSIÓ
DE LA SISENA HORA

21 CONGRÉS
ELS DIPUTATS DEL PSC
NO ES DESMARQUEN
D'UN PSOE QUE NO COMPLEXI
AMB CATALUNYA

22 MÓN
ISLÀNDIA, PAÍS PIONER
EN EXIGIR RESPONSABILITATS
ALS BANCS

23 CULTURA
L'HOLOCAUST ESPANYOL,
DE PAUL PRESTON

24 MEMÒRIA
L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

26 TERRITORI

27 AGENDA

esquerra nacional

Editor Ignasi Llorente
Director Sergi Sol
Redactor en cap Cristian Agudo

Redactors Arnau Albert,
Laura Baquedano, Oriol Duran
Disseny Glòria Comellas
Correcció lingüística Marta Molina
Il·lustracions Jordi Ferrer
Documentació Natàlia Lara
Tancament Santi Bracons
Redacció Esquerra-Secretaria
d'Imatge i Comunicació
Calàbria, 166 08015 Barcelona
Telèfon 93 453 60 05 Fax 93 323 71 22
redaccio@esquerra.org
Subscripcions Mònica Andújar
Telèfon 93 453 60 05
subscripcions@esquerra.org
Dipòsit legal B-3690-1998
ISSN 2013-1550
Impressió Imprintsa
Disseny original Jordi Vinyets

DOSSIER

LAÏCISME ÉS LLIBERTAT

QUAN LA NOTÍCIA ÉS EL PARTIT

**LA MILLOR
NOTÍCIA ÉS QUE
LA VIDA INTERNA
DEL PARTIT
NO SIGUI NOTÍCIA**

Ignasi Llorente

Em deia un bon amic, entès en futbol, que quan en un equip es parla més de possibles fitxatges, noms d'entrenadors o de problemes al sí de la junta directiva, és que alguna cosa no rutlla al terreny de joc. Podríem traslladar la tesi a la política i comprovar que si les notícies que origina un partit són les vicissituds internes, les escissions o la composició de les llistes en lloc de les propostes o el projecte polític és símptoma que quelcom no s'està fent correctament.

Els resultats territorialment desiguals que Esquerra ha obtingut en aquestes eleccions, amb un mals resultats a les ciutats més grans però a l'hora demostrant una força envejable en les poblacions mitjanes i petites, es deuen a causes diverses i prou conegudes. Per a l'electorat, especialment per al votant independentista i d'esquerres, la millor notícia és que la vida interna del partit no sigui notícia.

Si les millors raons per votar un partit són el conjunt de sigles de la papereta o les especulacions sobre els possibles pactes post-electorals, no ens ha d'estranyar que molta gent prefereixi quedar-se a casa. Per contra, si Esquerra és capaç

d'explicar el seu model econòmic, el seu projecte nacional o les seves propostes socials tornarà a tenir la confiança dels qui van creure que érem la millor opció per construir un estat modern, social i amb vocació europea.

Vénen temps de reflexió i d'anàlisi, però també de debat i decisions. Cal que tots els homes i dones d'Esquerra ens preguntem què espera de nosaltres el país i actuem en conseqüència. Cal que parlem dels temes que preocupen els nostres electors i no dels que ens preocupen a nosaltres. No hi ha receptes màgiques ni solucions fàcils, però hi ha vuitanta anys d'història i una sòlida base territorial. I sobretot hi ha una generació de persones que esperen i desitgen que Esquerra els hi doni un bon motiu per tornar a confiar en el partit de Macià i Companys. És feina de totes i tots tornar-los la confiança que un dia ens van depositar. |

A LES PENES, PUYALADES

LES PIULADES DEL MES

twitter.com/esquerra_ERC

carme_capdevila

Benestar i Família dedica el seu temps a buscar proves per embrutar la gestió del govern d'entesa en lloc de fer la feina que li toca 7 maig

jpuigercos

La Taula del Sènia trenca fronteres artificials entre PV i Cat. Treballant en comú superant l'oblit dels Fabra, Camps i cia! #semprehisom 9 maig

illorente

Hi ha una cosa que no entenc dels que usen el terme «neo-cons», per quin motiu els hi diuen «neo»? 16 maig

miquelcarrillo

Anem a pl. Catalunya, amb ma filla de 14 anys. #acampadabcn s'ha de veure, volem un món millor. Jo compto amb les polítiques d'esquerres 20 maig

agusticerda

«On la dreta veu Berlusconi, nosaltres, la gent d'Esquerra, veiem Fuster» (EC) 20 maig

davidminoves

Si als anys 80 «Vídeo kill the radio star», el 2011 Twitter ha matat el dia de reflexió? #diadereflexio #alguohaviadedir 21 maig

martarovira

Per mi la #catalanrevolution porta implícita la independència nacional. Espero que algú posi en valor les consultes populars! #acampadabcn 21 maig

oriolilla

La gent es divideix en 3 grups: 1- els que acampen, s'associen, militen i/o reciclen, 2- els que no fan res, 3- els que critiquen el grup 1 i 2 21 maig

elopezdomenech

Hi ha una colla de municipis en els quals Esquerra ha millorat en relació al 2007. Cal conèixer-los per redreçar el rumb. #22M 23 maig

LA NOTÍCIA + COMENTADA AL FACEBOOK

www.facebook.com/Esquerra.ERC

Esquerra Republicana de Catalunya

SEMPRE HI SOM

Esquerra tanca un cicle electoral amb l'esperança d'obrir-ne un d'èxits després del Congrés Nacional.

📅 22 maig a les 23.54

👍 A 33 persones persones els agrada

EL MILLOR COMENTARI

Ingrid Vilanova Sóc d'esquerra, sóc republicana i sóc catalana... compteu amb mi, que jo compto amb vosaltres!

EDUARDO GALEANO, PER L'AUTODETERMINACIÓ

El periodista uruguaià, Eduardo Galeano, va defensar el dret d'autodeterminació dels pobles: «és més necessari que mai en un món cada vegada més desigual en les oportunitats que ofereix i més igualador en els costums que imposa».

NO M'AGRADA

ELS RESULTATS DE PLATAFORMA PER CATALUNYA

Que una força que basa el seu discurs exclusivament en la xenofòbia experimenti un notable ascens electoral, obtenint 67 regidors als consistoris catalans, és un molt mal senyal i evidència que hi ha alguna cosa que no rutlla.

A CONTRACORRENT

23.05.2011

14.59 h

ves.cat/aF6e

blocs.esquerra.cat/huguet

L'impacte dels resultats a les eleccions municipals obre un nou cicle polític a Catalunya. Pèrdua del monopoli socialista i retorcés territorial d'Esquerra a les grans ciutats i d'Iniciativa a les mitjanes. Expansió de l'espanyolisme postfranquista i de la plataforma xenòfoba, que no avança més per la impresentabilitat del seu líder. En el camp que ens ocupa, el de l'esquerra nacional o el de l'independentisme, el primer que hem de dir és que mentre hem estat discutint tres anys si naps o cols, si independència ràpida o gradual, si front independentista o esquerra nacional, s'han allunyat el conjunt de partits i partidets d'aquest espai de la majoria de la gent i dels seus problemes quotidians. S'ha confós l'augment de convicció independentista, que és transversal, amb un inevitable augment del vot a un partit que aparegués com el més pur defensor de la in-

dependència per la via ràpida. I molta gent ha cregut que només amb les mobilitzacions del dret a decidir ja s'ompliria el graner de vots.

Els resultats municipals són un aterratge brutal a la crua realitat. Els més de 1400 regidors i regidores d'Esquerra, les alcaldies nombroses que obtindrem malgrat tot a comarques i la pujada de la CUP en algunes ciutats que han ocupat l'espai social abandonat per ERC, només fan que confirmar que allà on hi ha hagut implicació social, allà on no ens hem centrat només en la política institucional i s'ha sabut aglutinar la millor gent que va des del centre fins a l'esquerra jove i alternativa, s'ha resistit i fins i tot s'ha pujat. On no s'ha fet aquesta feina, s'ha perdut.

OPINIÓ

Gerard Piñero

Responsable comercial de transport internacional

A ERC, ENS HEM DE REPENSAR, HEM DE MIRAR CAP A UN NOU FUTUR

Que ERC necessita un temps llarg de reflexió és evident. Serà feina de tots i totes analitzar les causes dels mals resultats en el marc del proper Congrés Nacional del mes d'octubre.

En aquesta nova etapa, hem de tenir clars els nous valors que haurien d'avaluar aquest procés; com el respecte per la pluralitat, la decisió de les majories i el respecte per les minories, l'obertura dels debats polítics sense por al què diran, el consens en les decisions importants, i posar en valor la qualitat de les propostes.

A més, hem d'afrontar aquesta nova etapa partint d'una dura realitat: que ERC ha perdut bona part del seu suport electoral, i això ens aboca a reflexionar i a assumir canvis renovadors, però també ens obliga a repensar l'estratègia per a portar a terme el nostre projecte nacional.

Estem en un temps en què els fets passen molt més ràpid que les accions polítiques, amb una so-

cietat civil en un procés de revisió constant, i on la gent rebutja les maneres de fer dels partits perquè els veuen com aparells inflexibles i desfasats. Hem de fer, a nivell nacional, el que centenars de seccions locals han fet: obrir les portes del partit, i de les llistes, amb generositat i intel·ligència cercant les complicitats en benefici d'un projecte comú. Cal mirar cap al futur tenint en compte el passat, una combinació perfecta per a tenir esperança. Hem de fer una ERC amb una nova cultura política de partit, molt més oberta, àgil i participativa.

Comptem amb companys i companyes més ben formats que mai, amb capacitat per afrontar els reptes de futur però tenint en compte l'experiència del passat. Hem de crear una nova ERC per al segle XXI, feta entre tots i totes, que torni a ser el pal de paller de l'esquerra independentista. No es tracta d'abandonar el projecte de l'Esquerra Nacional, sinó d'adaptar-lo a l'etapa post-autonòmica.

**LA RECALADA A LES GRANS CIUTATS HA DAVALUAT
UNS RESULTATS MERITORIS A CENTENARS DE MUNICIPIS.**

**ESQUERRA PERD PROP DE 75.000 VOTS RESPECTE
LES DARRERES ELECCIONS MUNICIPALS, PERÒ
EN RECUPERA PROP DE 40.000 RESPECTE
LES DARRERES ELECCIONS, LES CATALANES DE 2010**

1.413 regidors i regidores als Països Catalans (1.385 al Principat, 18 a les Illes i 10 al País Valencià) per 1.595 el 2007. Si bé Esquerra ha patit una davallada en nombre de regidors modesta, al Principat ha tingut, en canvi, un notable retrocés de vots a les grans ciutats, fet que accentua la sensació de mal resultat, el segon consecutiu després de les eleccions catalanes de novembre de 2010. Tot i així, Esquerra ha recuperat vots absoluts al Principat respecte les darreres eleccions catalanes, de 219.173 vots s'ha passat a 257.564 vots (8,98%). Però el descens respecte les eleccions municipals de 2007, quan es van aconseguir 334.771 vots (11,67%) amb una pèrdua ja notable respecte les de 2003, s'ha deixat sentir amb força i confirma una clara tendència a la baixa de similars característiques, especialment sagnant a les capitals i a la major part de

271.283 VOTS
1.413 ELECTES

Sergi Sol

Director de l'Esquerra Nacional

ciutats de la regió metropolitana. Esquerra es manté com a tercera força política en nombre d'electes però queda relegada a quarta força en nombre de vots, clarament superada pel PP. Esquerra ha quedat fora de la Paeria i dels ajuntaments de Tarragona i Girona. I a la capital del país, la coalició Unitat per Barcelona-Esquerra ha passat de quatre regidors a dos.

Tot i que les dades parlen per sí soles, alguna capçalera barcelonina insistia a cantar les absoltes a Esquerra, ocultant deliberadament les dades de vots i regidors en la seva crònica central i relegant ERC a cinquena força política en nombre de regidors i vots. Al Cèsar el que és del Cèsar, malgrat tot Esquerra segueix sent de llarg la tercera força política en nombre de regidors i la

Façana de l'Ajuntament d'Igualada.
© Anoia Diari

ELECCIONS INTERNES EL 17 DE SETEMBRE I CONGRÉS NACIONAL L'1 D'OCTUBRE

La celebració del Congrés Nacional ja s'havia previst per a la tardor. Ara, després de eleccions municipals de 22 de maig, l'Executiva Nacional ha accelerat els preparatius i hi ha posat dates. El Congrés Nacional es celebrarà l'1 d'octubre i serà la culminació d'un procés que tindrà el 17 de setembre (el primer dissabte després de l'11 de setem-

bre) l'altra data de referència, amb la celebració de les eleccions persufragi universal del president i secretari general del partit. Joan Puigcercós, que ja va donar a conèixer fa mesos que no es presentaria a la reelecció, va anunciar la dimissió en bloc de tota l'Executiva i la seva continuïtat en situació d'interinatge fins al Congrés.

Així, la propera reunió de Executiva Nacional, que es limitarà a gestionar el dia a dia però que no prendrà decisions estratègiques, nomenarà una comissió organitzadora del Congrés i el grup de persones que han d'elaborar la proposta estratègia i política, com a document-marc a debatre durant el Congrés nacional.

quarta (just per davant d'ICV) en nombre de vots absoluts al Principat.

El mateix Joan Puigcercós, després de l'Executiva Nacional, celebrada dilluns 23 de maig, l'endemà de les eleccions, qualificava de «pèssims» els resultats a les ciutats, tot i que no va deixar de voler fer un reconeixement als meritoris resultats obtinguts a molts municipis mitjans i petits del país on Esquerra ha guanyat les eleccions, val a dir que en un centenar llarg per majoria absoluta.

De fet, Esquerra és primera força a 137 municipis, i ha guanyat per majoria aclaparadora a 107, incloses dues capitals de comarca com Solsona i Montblanc. Però també a municipis com Caldes de Montbui, Llinars del Vallès, l'Aldea, Sarrià de Ter, Porqueres o Agramunt, tots municipis de més de 5.000 habitants. I també ha estat la llista més votada a d'altres capitals de comarca com la Bisbal d'Empordà o poblacions com Manlleu, Roquetes, Alcanar o Deltebre.

A 171 municipis, Esquerra s'ha situat com a segona

força: Sant Vicenç dels Horts, Mont-roig del Camp, Torroella de Montgrí, Canet de Mar, Sant Andreu de Llavaneres, la Garriga, Sant Quirze del Vallès o Lliçà de Munt, totes aquestes poblacions de més de 10.000 habitants. A capitals de comarca com Amposta, Banyoles, Santa Coloma de Farners, Ripoll o les Borges Blanques també s'ha situat com a segona força política més votada.

Tant al País Valencià com a les Illes, Esquerra han doblat o gairebé triplicat el nombre de regidors, de 5 a 10 i de 6 a 16 respectivament. Les xifres són modestes, però evidencien un creixement que ha estat valorat satisfactòriament per les executives del País Valencià i les Illes. Agustí Cerdà, president d'Esquerra al País Valencià, ha posat èmfasi en l'entrada a diversos ajuntaments del País Valencià: Xixona, Sellent, Vinaròs, Simat de la Valldigna, Benifairó de les Valls, Faura i Crevillent.

LA PRESENCIA DE NOUS PARTITS HA DEIXAT ESQUERRA FORA DE GRANS CONSISTORIS PER DÈCIMES

A ESCASSES DÈCIMES A LES GRANS CIUTATS

El panorama a les grans ciutats ha estat ben diferent si bé alguna notable excepció com a Cerdanyola del Vallès, Mollet del Vallès o Sant Vicenç dels Horts, entre d'altres. A aquestes poblacions ERC no només no ha reulat, sinó que ha guanyat vots i regidors. En d'altres, com Gavà o Esplugues, ERC ha pogut mantenir la representació, dos i un regidor respectivament. En canvi, el Prat de Llobregat, Cornellà o Sant Joan Despí són exemples notables de l'estrall que ha fet la proliferació de noves candidatures (CUP i Solidaritat) en els resultats electorals d'Esquerra. A totes, ERC disposava d'un únic regidor amb un percentatge de vot molt ajustat, i la concurrència d'aquestes formacions —tot i quedar molt lluny d'obtenir representació— ha tingut com a efecte que tots aquests consistoris hagin quedat orfes de representació de l'esquerra independentista.

La tònica predominant, no obstant, ha estat el dolorós retrocés d'Esquerra a ciutats amb una representació que es considerava assentada, com a Badalona, Sant Cugat del Vallès, Terrassa o Reus entre d'altres, una circumstància que convida a fer una serena reflexió. |

ELECCIONS MUNICIPALS A LES ILLES BALEARS

Cens: 435.316
Participació: 59,28%

	vots	%	regidors
PP	189.021	44,11	439
PSOE	101.707	23,73	211
CXI	15.178	3,54	58
PSM-EN-APIB	10.744	2,51	49
PSM-EN	19.517	4,55	14
IB-LLIGA	8.338	1,95	10
ESQUERRA*	5.240	1,22	8
PSM-IV-APIB	2.331	0,54	8
GxF	1.662	0,39	6
EUIB	10.048	2,34	5
Altres	53.642	15,12	117

ELECCIONS MUNICIPALS A CATALUNYA

Cens: 2.919.738
Participació: 55,01%

	vots	%	regidors
CiU	778.042	27,12	3.860
PSC	721.443	25,14	2.117
ESQUERRA	257.564	8,98	1.384
PP	363.555	12,67	473
ICV-EUIA	241.919	8,43	398
CUP	62.111	2,16	101
FIC	12.508	0,44	85
PxC	65.905	2,30	67
AAE10SONA	4.348	0,15	52
SI	31.905	1,11	48
Altres	211.072	11,5	552

ELECCIONS MUNICIPALS AL PAÍS VALENCIÀ

Cens: 2.540.688
Participació: 70,51%

	vots	%	regidors
PP	1.171.058	46,81	2.958
PSOE	703.366	28,11	1.887
BLOC-COMPROMÍS	180.913	7,23	345
EUPV	140.153	5,60	162
BLOC	13.321	0,53	29
PSD CIUDADANOS	5.156	0,21	11
CVa	10.727	0,43	10
CDL	10.679	0,43	10
ESQUERRA*	8.479	0,34	9
JNP	775	0,03	6
Altres	206.271	10,28	360

Al País Valencià i a les Illes cal sumar-hi els regidors obtinguts en llistes en coalició, que no computaven per Esquerra. D'aquesta manera, el total de regidors al País Valencià és de 10 i a les Illes de 16.

RESULTATS PER MUNICIPIS

Aquests resultats són provisionals i poden patir alguna petita modificació en funció de possibles impugnacions. En negreta, destaquem els municipis en què Esquerra ha obtingut majoria absoluta. Els municipis en els quals ens hem presentat en coalicions que oficialment no computaven per les nostres sigles estan marcats amb un asterisc, i els regidors obtinguts per Esquerra en aquestes llistes apareixen entre parèntesi.

ALT PIRINEU

Alt Urgell

9,8%, 2 conselleries comarcals

Arsèguel	60,94%	4 regidors
Cabó	14,52%	-
Coll de Nargó	23,81%	2 regidors
El Pont de Bar	31,43%	1 regidor
Fígols i Alinyà	38,54%	3 regidors
La Seu d'Urgell	8,81%	1 regidor
La Vansa i Fórnols	24,49%	1 regidor
Les Valls de Valira	14,14%	1 regidor
Ribera d'Urgellet	39,16%	3 regidors

Alta Ribagorça

2,56%, 0 conselleries comarcals

Vilaller	13,93%	1 regidor
----------	--------	-----------

Cerdanya

7,32%, 1 conselleria comarcal

Alp	9,78%	1 regidor
Bellver de Cerdanya	4,17%	-
Das	44,85%	1 regidor
Ger	32,42%	2 regidors
Montellà i Martinet	67,78%	5 regidors
Prats i Sansor	30,94%	1 regidor
Urús	13,82%	-

Pallars Jussà

18,76%, 3 conselleries comarcals

Abella de la Conca	39,67%	1 regidor
Castell de Mur	31,34%	2 regidors
Gavet de la Conca	6,31%	-
Isona i Conca Dellà	14,06%	1 regidor
La Pobla de Segur	41,17%	5 regidors
Llimiana	8,7%	-
Sarroca de Bellera	33,61%	1 regidor
Senterada	32,17%	2 regidors
Talarn	36,6%	3 regidors
Tremp	9,61%	1 regidor

Pallars Sobirà

10,23%, 2 conselleries comarcals

Baix Pallars	21,91%	1 regidor
Esterri d'Àneu	66,29%	5 regidors
Farrera	38,37%	1 regidor
Soriguera	19,42%	1 regidor

CAMP TARRAGONA

Alt Camp

6,94%, 1 conselleria comarcal

Bràfim	40,49%	3 regidors
La Masó	36,36%	2 regidors
La Riba	42,17%	3 regidors
Mont-ral	38,46%	1 regidor
Valls	7,42%	1 regidor
Vilabella	43,12%	3 regidors

Baix Camp

23,06%, 4 conselleries comarcals

Alforja	11,48%	1 regidor
Almòster	45,04%	5 regidors
Arbolí	53,85%	4 regidors
Cambrils	3,94%	-
Castellvell del Camp	21,88%	3 regidors
Colldejou	65,04%	4 regidors
L'Aleixar	29,39%	2 regidors
La Selva del Camp	11,46%	1 regidor
Les Borges del Camp	19,79%	2 regidors
Mont-roig del Camp	19%	3 regidors
Montbrió del Camp	49,05%	6 regidors
Reus	4,17%	-
Riudecols	33,945	3 regidors
Riudoms	11,96	1 regidor
Vandellós		
i l'Hospitalet de l'Infant	5,65%	-
Vilaplana	46,72%	4 regidors

Conca de Barberà

23,32%, 5 conselleries comarcals

Blancafort	92,81%	7 regidors
L'Espuga de Francolí	20,57%	2 regidors
Montblanc	40,07%	7 regidors
Passanant i Belltall	34,27%	1 regidor
Sta. Coloma de Queralt	12,14%	1 regidor
Vallclara	30,34%	1 regidor
Vilaverd	24,28%	1 regidor
Vimodí i Poblet	36,64%	3 regidors

Priorat

22,09%, 5 conselleries comarcals

Cornudella de Montsant	63,85%	6 regidors
El Masroig	14,2%	1 regidor
Els Guiamets	57,33%	4 regidors

La Figuera	53,76%	4 regidors
La Morera de Montsant	44,12%	1 regidor
La Vilella Baixa	53,33%	4 regidors
Marçà	87,67%	7 regidors
Porrera	43,44%	3 regidors
Torroja del Priorat	48,68%	3 regidors

Tarragonès

5,97%, 2 conselleries comarcals

Constantí	24,24%	3 regidors
Creixell	14,24%	1 regidor
El Catllar	3,93%	-
El Morell	32,87%	4 regidors
Els Pallaresos	2,82%	-
La Canonja	3,82%	-
La Nou de Gaià	24,45%	2 regidors
La Pobla de Mafumet	12,01%	1 regidor
La Secuita	63,52%	7 regidors
Roda de Barà	3,86%	-
Salou	3,62%	-
Tarragona	3,97%	-
Torredembarra	9,7%	2 regidors
Vila-seca	2,16%	-
Vilallonga del Camp	29,78%	3 regidors

CATALUNYA CENTRAL

Anoia

14,36%, 7 conselleries comarcals

Argençola	33,19%	2 regidors
Bellprat	54,55%	2 regidors
Cabrera d'Anoia	25,04%	3 regidors
Calaf	9,52%	1 regidor
Calonge de Segarra	14,44%	-
Capellades	19,64%	3 regidors
Carme	64,22%	5 regidors
Castellfollit		
de Riubregós	25,00%	1 regidor
Castellolí	23,92%	2 regidors
El Bruc	22,47%	2 regidors
Els Hostalets de Pierola	32,58%	4 regidors
Els Prats de Rei	78,13%	7 regidors
Igualada	9,02%	2 regidors
Jorba	71,28%	6 regidors
La Pobla de Claramunt	10,48%	1 regidor
La Torre de Claramunt	6,07%	-
Masquefa	6,48%	1 regidor
Montmaneu	4%	-
Òdena	20,45%	2 regidors
Orpí	61,54%	4 regidors
Piera	15,79%	3 regidors
Rubió	21,95%	-
St. Martí de Tous	47,14%	5 regidors
St. Martí Sesgueioles	65,77%	5 regidors
St. Pere Sallavinera	38,55%	1 regidor
Sta. Margarida		
de Montbui	2,69%	-
Sta. Maria de Miralles	37,5%	1 regidor

Vallbona d'Anoia	46,09%	4 regidors
Veciana	24,36%	1 regidor
Vilanova del Camí	7,6%	1 regidor

Bages

18,09%, 8 conselleries comarcals

Artés	22,58%	3 regidors
Avinyó	52,66%	6 regidors
Balsareny	26,99%	3 regidors
Callús	7,95%	-
Cardona	43,3%	6 regidors
Castellbell i el Vilar	11,68%	1 regidor
Castellgalí	3,84%	-
El Pont de Vilomara		
i Rocafort	1,78%	-
Fonollosa	34,27%	3 regidors
Gaià	19,63%	1 regidor
L'Estany	60,33%	4 regidors
Manresa	11,56%	3 regidors
Marganell	17%	1 regidor
Moià	40,29%	6 regidors
Monistrol de Calders	15,21%	1 regidor
Monistrol de Montserrat	33,9%	4 regidors
Mura	29,11%	1 regidor
Navarclés	7,27%	1 regidor
Navàs	23,13%	3 regidors
Sallent	30,07%	4 regidors
Sant Feliu Sasserra	58,84%	4 regidors
Sant Fruitós de Bages	11,66%	2 regidors
Sant Joan de Vilatorrada	11,08%	2 regidors
Sant Vicenç		
de Castellet	21,06%	3 regidors
Santa Maria d'Oló	84,26%	9 regidors
Santpedor	41,28%	6 regidors
Súria	7,26%	1 regidor
Talamanca	18,41%	1 regidor

Berguedà

8,71%, 2 conselleries comarcals

Berga	4,63%	-
Casseres	50,79%	5 regidors
Castellar de N'Hug	37,78%	1 regidor
Cercs	27,37%	2 regidors
Gironella	8,87%	1 regidor
L'Espunyola	61,2%	5 regidors
La Nou de Berguedà	31,13%	1 regidor
Montclar	40,54%	1 regidor
Puig-reig	13,91%	1 regidor
St. Jaume de Frontanyà	32%	-

Osona

20,56%, 8 conselleries comarcals

Balenyà	3,92%	-
Calldetenes	41,43%	5 regidors
Centelles	7,93%	1 regidor
Collsuspina	54,42%	4 regidors
Espinelves	32,26%	1 regidor
Folgueroles	17,23%	2 regidors
Gurb	27,81%	3 regidors
Les Masies de Roda	37,74%	3 regidors
Lluçà	54,11%	4 regidors

Manlleu	34,46%	9 regidors
Montesquiu	43,95%	4 regidors
Muntanyola	22,49%	2 regidors
Olost	72,02%	7 regidors
Perafita	22,83%	1 regidor
Prats de Lluçanès	8,62%	5 regidors
Roda de Ter	31,89%	5 regidors
St. Bartomeu del Grau	44,11%	4 regidors
St. Julià de Vilatorrada	50,78%	6 regidors
St. Martí d'Albars	36,84%	1 regidor
St. Pere de Torelló	87,53%	10 regidors
St. Quirze de Besora	41,7%	5 regidors
St. Sadurní d'Osormort	20,59%	1 regidor
St. Vicenç de Torelló	10,41%	1 regidor
Sta. Cecília de Voltregà	35,94%	2 regidors
Sta. Eugènia de Berga	37,12%	4 regidors
Sta. Eulàlia		
de Riuprimer	54,87%	5 regidors
Sta. Maria de Besora	27,89%	2 regidors

ERC ÉS SEGONA FORÇA A OSONA I GUANYA A TRES CAPITALS DE COMARCA: LA BISBAL D'EMPORDÀ, SOLSONA I MONTBLANC

Sta. Maria de Corcó	9,82%	1 regidor
Sobremunt	42,11%	1 regidor
Taradell	26,09%	4 regidors
Tavernoles	20,38%	1 regidor
Tona	4,76%	-
Torelló	15,55%	3 regidors
Vic	8,55%	2 regidors
Viladrau	11,98%	1 regidor

Solsonès

8%, 38,94 conselleries comarcals

Clariana de Cardener	50,46%	1 regidor
La Molsosa	34,31%	1 regidor
Lladurs	20,13%	-
Llobera	40%	3 regidors
Navès	31,44%	2 regidors
Odèn	40,27%	3 regidors
Olius	27,23%	2 regidors
Pinell de Solsonès	34,73%	4 regidors
Pinós	34,16%	2 regidors
Riner	36,73%	3 regidors
St. Llorenç de Morunys	10,02%	1 regidor
Solsona	48,57%	7 regidors

GIRONA

Alt Empordà

12,88%, 5 conselleries comarcals

Agullana	67,06%	5 regidors
Biure	32,91%	2 regidors
Cabanelles	35,51%	1 regidor
Cadaqués	30,21%	3 regidors
Cantallops	69,12%	5 regidors
Capmany	32,59%	2 regidors
Castelló d'Empúries	12,83%	2 regidors
El Port de la Selva	25,45%	2 regidors
Espolla	55,45%	4 regidors
Figueres	7,9%	1 regidor
Fortià	28,43%	2 regidors
Garriguella	32,91%	2 regidors
L'Escala	8,93%	1 regidor
La Jonquera	38,69%	5 regidors
La Vajol	53,13%	2 regidors
Lladó	63,21%	5 regidors
Llançà	11,2%	1 regidor
Navata	17,89%	1 regidor
Pont de Molins	23,6%	2 regidors
Pontós	30,41%	1 regidor
Portbou	15,32%	1 regidor
Roses	7,52%	2 regidors
Sant Mori	29,13%	1 regidor
Sant Pere Pescador	80,89%	10 regidors
Torroella de Fluvià	7%	-
Ventalló	12,68%	1 regidor
Vilabertran	77,38%	6 regidors
Vilafant	6,78%	1 regidor
Vilajuïga	51,02%	5 regidors
Vilamaniscle	29,41%	1 regidor
Vilanant	16,46%	1 regidor

Baix Empordà

15,49%, 6 conselleries comarcals

Begur	5,7%	-
Calonge	13,82%	2 regidors
Castell-Platja d'Aro	6,24%	1 regidor
Cruïlles, Monells i Sant Sadurní de l'Heura	53,89%	6 regidors
Fontanilles	30,93%	-
Garrigoles	36,61%	-
La Bisbal d'Empordà	33,77%	6 regidors
Mont-ras	35,67%	4 regidors
Palafrugell	18,5%	4 regidors
Palamós	10,07%	2 regidors
Palau-sator	90,06%	7 regidors
Pals	29,73%	3 regidors
Parlavà	67,05%	5 regidors
Regencós	23,13%	2 regidors
Sant Feliu de Guíxols	5,88%	1 regidor
Santa Cristina d'Aro	16,34%	2 regidors
Torrent	20,36%	1 regidor
Torroella de Montgrí	21,44%	4 regidors
Vall-llobrega	20,22%	1 regidor
Verges	54,11%	5 regidors
Vilopriu	71,28%	4 regidors

Garrotxa

10,72%, 3 conselleries comarcals

Argelaguer	25,48%	2 regidors
Castellfollit de la Roca	31,66%	3 regidors
La Vall d'en Bas	30,76%	3 regidors
Olot	7,39%	2 regidors
Riudaura	58,96%	4 regidors
Sant Jaume de Llierca	54,05%	4 regidors
Santa Pau	53,49%	5 regidors

Gironès

13,56%, 6 conselleries comarcals

Aiguaviva	78,86%	6 regidors
Bescanó	38,43%	4 regidors
Bordils	7,87%	-
Canet d'Adri	32,35%	3 regidors
Cassà de la Selva	30,42%	5 regidors
Celrà	24,62%	3 regidors
Flaçà	21,3%	2 regidors
Fornells de la Selva	19,15%	2 regidors
Girona	4,99%	-
Llagostera	12,05%	2 regidors
Llambilles	40,38%	3 regidors
Quart	21,95%	3 regidors
Salt	3,97%	-
Sant Andreu Salou	40,38%	1 regidor
Sant Gregori	16,86%	2 regidors
Sant Joan de Mollet	48,9%	4 regidors
Sant Martí Vell	56,25%	4 regidors
Sarrià de Ter	71,12%	9 regidors
Vilablareix	56,9%	7 regidors

Pla de l'Estany

34,31%, 8 conselleries comarcals

Banyoles	22,37%	4 regidors
Camós	44,24%	3 regidors
Cornellà del Terri	7,01%	-
Crespià	31,91%	2 regidors
Esponellà	47,71%	3 regidors
Fontcoberta	57,24%	5 regidors
Porqueres	73,27%	9 regidors
Sant Miquel de Campmajor	53,28%	3 regidors
Serinyà	58,4%	6 regidors
Vilademuls	34,23%	2 regidors

Ripollès

20,30%, 4 conselleries comarcals

Campdevàno	7,49%	1 regidor
Campelles	17,53%	-
Camprodon	23,88%	3 regidors
Gombrèn	30,94%	1 regidor
Les Llosses	67,62%	4 regidors
Ogassa	62,98%	5 regidors
Pardines	82,89%	5 regidors
Ribes de Freser	14,89%	1 regidor
Ripoll	24,63%	5 regidors
Sant Joan de les Abadesses	17,6%	2 regidors
Setcases	11,4%	-
Toses	41,59%	1 regidor

Vallfogona de Ripollès 67,53% **4 regidors**
Vilallonga de Ter 32,63% 2 regidors

Selva

14,45%, 6 conselleries comarcals

Amer	40,55%	5 regidors
Anglès	6,07%	-
Arbúcies	10,48%	1 regidor
Blanes	3,25%	-
Breda	31,39%	4 regidors
Brunyola	43,51%	3 regidors
Caldes de Malavella	8%	1 regidor
Hostalric	26,74%	3 regidors
La Cellera de Ter	70,58%	8 regidors
Lloret de Mar	6,99%	1 regidor
Maçanet de la Selva	24,3%	4 regidors
Massanes	23,58%	2 regidors
Osor	35,96%	3 regidors
Riells i Viabrea	37,66%	5 regidors
St. Hilari Sacalm	21,75%	3 regidors
St. Julià de Llor i Bonmatí	50,37%	5 regidors
Sta. Coloma de Farners	19,7%	4 regidors
Sils	18,3%	2 regidors
Susqueda	66,25%	4 regidors
Vidreres	21,72%	3 regidors
Vilobí d'Onyar	44,01%	5 regidors

ILLES BALEARS

Eivissa

Eivissa*	32,68%	8 regidors (0)
Sant Antoni de Portmany*	31,5%	7 regidors (0)
St. Joan de Labritja*	12,64%	1 regidor (0)
St. Josep de sa Talaia*	40,39%	10 regidors (1)
Sta. Eulària des Riu	25,13%	6 regidors (0)

Formentera

Formentera*	44,04%	6 regidors (0)
-------------	--------	----------------

Mallorca

Alaró	6,39%	1 regidor
Alcúdia	1,73%	-
Artà	1,37%	-
Banyalbufar	20,38%	1 regidor
Binissalem*	14,43%	2 regidors (1)
Bunyola	19,81%	3 regidors
Calvià	0,3%	-
Felanitx*	18,81%	3 regidors (3)
Inca*	11,17%	2 regidors (0)
Llucmajor	1,23%	-
Manacor	6,3%	1 regidor
Marratxí	0,94%	-
Palma	1,07%	-
Pollença	5,46%	1 regidor
Sa Pobla	3,76%	-
Santa Maria del Camí*	8,32%	1 regidor (0)
Santanyí	7,53%	1 regidor
Sineu	7,06%	-

Sóller	3,08%	-
Son Servera*	5,14%	1 regidor (1)
Vilafranca de Bonany*	43,78%	5 regidors (1)

LA FRANJA

Matarranya

Calaceit	9,24%	1 regidor
----------	-------	-----------

LLEIDA

Garrigues

23,43%, 5 conselleries comarcals

Arbeca	15,99%	2 regidors
Castellldans	25,1%	3 regidors
El Cogul	54,55%	3 regidors
Els Omellons	44,2%	4 regidors
Els Torms	26,21%	1 regidor
Fulleda	54,7%	4 regidors
L'Albagès	75,56%	7 regidors
L'Albi	52,49%	4 regidors
L'Espluga Calba	78,66%	6 regidors
La Pobla de Cérvoles	10,43%	-
Les Borges Blanques	29,78%	4 regidors
Juneda	20,68%	2 regidors
Tàrrés	86,96%	5 regidors

Noguera

22,59%, 5 conselleries comarcals

Àger	47,65%	4 regidors
Algerri	52,55%	4 regidors
Alòs de Balaguer	29,66%	1 regidor
Artesa de Segre	50,45%	7 regidors
Balaguer	10,81%	2 regidors
Bellcaire d'Urgell	19,31%	2 regidors
Bellmunt d'Urgell	29,03%	-
Cabanabona	39,39%	2 regidors
Castelló de Farfanya	54,48%	4 regidors
Cubells	45,09%	3 regidors
Foradada	40,91%	2 regidors
Ivars de Noguera	44,06%	3 regidors
Montgai	58,67%	5 regidors
La Baronia de Rialb	27,66%	2 regidors
Os de Balaguer	49,02%	4 regidors
Ponts	15,2%	2 regidors
Preixens	41,1%	3 regidors
Térmens	8,44%	-
Tiurana	11,27%	-
Torrelameu	42,58%	3 regidors
Vallfogona de Balaguer	25,87%	2 regidors
Vilanova de l'Aguda	70,37%	4 regidors
Vilanova de Meià	61,34%	5 regidors

Pla d'Urgell

13,15%, 3 conselleries comarcals

Bell-lloc d'Urgell	8,38%	1 regidor
Bellvis	23,31%	3 regidors
Castellnou de Seana	26,16%	2 regidors
El Palau d'Anglesola	15,46%	1 regidor
El Poal	19,385	1 regidor

Ivars d'Urgell	16,72%	1 regidor
Linyola	27,98%	4 regidors
Miralcamp	26,31%	2 regidors
Mollerussa	9,14%	1 regidor
Torregrossa	16,34%	2 regidors

Segarra

22,15%, 6 conselleries comarcals

Cervera	7,41%	1 regidor
Estaràs	76,19%	5 regidors
Guissona	32,47%	5 regidors
Ivorra	75%	5 regidors
Montoliu de Segarra	26,67%	1 regidor
Oluges, les	28,04%	1 regidor
Plans de Sió, els	33,05%	2 regidors
Ribera d'Ondara	13,18%	1 regidor
Sanaüja	13,85%	1 regidor

Sant Guim

de Freixenet	64%	6 regidors
Sant Guim de la Plana	35,63%	1 regidor
Talavera	34,29%	2 regidors
Torà	23,82%	2 regidors

Torrefeta

i Florejacs	57,87%	4 regidors
--------------------	---------------	-------------------

Segrià

8,88%, 3 conselleries comarcals

Aitona	34,68%	4 regidors
Alcarràs	34,13%	5 regidors
Alcoletge	20,67%	2 regidors
Alfarràs	8,27%	1 regidor
Alfés	24,56%	2 regidors
Alguaire	17,68%	2 regidors
Almacelles	9,76%	1 regidor
Almenar	11,3%	1 regidor
Alpicat	9,09%	1 regidor
Benavent de Segrià	7,11%	-

Corbins

61,29%	6 regidors
---------------	-------------------

Lleida	4,21%	-
--------	-------	---

Montoliu de Lleida	55,99%	4 regidors
---------------------------	---------------	-------------------

Rosselló	8,87%	1 regidor
----------	-------	-----------

Seròs	57,2%	6 regidors
--------------	--------------	-------------------

Soses	16,25%	1 regidor
-------	--------	-----------

Torrefarrera	12,03%	1 regidor
--------------	--------	-----------

Torres de Segre	9,93%	1 regidor
-----------------	-------	-----------

Vilanova	-	-
----------	---	---

de la Barca	13,41%	1 regidor
-------------	--------	-----------

Vilanova de Segrià	19,74%	1 regidor
--------------------	--------	-----------

Urgell

17,66%, 4 conselleries comarcals

Agramunt	50,55%	7 regidors
-----------------	---------------	-------------------

Bellpuig	15,55%	2 regidors
----------	--------	------------

Ciutadilla	61,9%	5 regidors
-------------------	--------------	-------------------

La Fuliola	40,63%	4 regidors
------------	--------	------------

Nalec	35,56%	1 regidor
-------	--------	-----------

Ossó de Sió	23,08%	-
-------------	--------	---

Sant Martí	-	-
------------	---	---

de Riucorb	19,23%	1 regidor
------------	--------	-----------

Tàrraga	6,69%	1 regidor
---------	-------	-----------

Tornabous	53,25%	4 regidors
------------------	---------------	-------------------

PAÍS VALENCIÀ

Alacant

Alacant	0,26%	-
Benidorn	0,77%	-
Crevillent*	9,90%	2 regidors (1)
Dénia	0,90%	-
Millena	2,13%	-
Mutxamel	3,06%	-
Pego	2,41%	-
Sella	0,85%	-
Xàbia	2,3%	-
Xixona	15,84%	2 regidors

Castelló

Almassora	1,65%	-
Benicarló	4,49%	-
Borriana	3,08%	-
Castelló	0,44%	-
Vallibona	24,66%	-
Vinaròs	6,07%	1 regidor

València

Albalat dels Tarongers	4,39%	-
Alboraia	2,92%	-
Alfara del Patriarca	3,10%	-
Algemesí*	8,90%	2 regidors (0)
Alzira*	5,42%	-
Benifairó	11,17%	1 regidor
Carlet	2,04%	-
Catarroja	0,67%	-
Cullera	3,63%	-
Faura	7,85%	1 regidor
Mislata	0,42%	-
Montcada de l'Horta	1,0%	-
Oliva	1,39%	-
Ontinyent	0,46%	-
Paterna	0,21%	-
Picanya	0,98%	-
Sagunt	1,36%	-
Sellent	38,27%	3 regidors
Simat de la Valldigna	7,79%	1 regidor
Sueca	3,04%	-
Tavernes	-	-
de la Valldigna	1,41%	-
València	0,25%	-

PENEDÈS

Alt Penedès

9,12%, 3 conselleries comarcals

Castellet i la Gornal	14,06%	1 regidor
Castellví de la Marca	6,7%	-
Font-rubí	9,7%	1 regidor
Gelida	14,03%	2 regidors
La Granada	8,33%	-
Olesa de Bonesvalls	12,67%	1 regidor
Puigdàlber	36,44%	3 regidors
Sant Martí Sarroca	24,92%	3 regidors

Sant Pere	-	-
de Riudebitlles	23,06%	3 regidors
Sant Quintí de Mediona	16,83%	2 regidors
Sant Sadurní d'Anoia	19,32%	4 regidors
Santa Margarida	-	-
i els Monjos	8,77%	1 regidor
Subirats	19,46%	2 regidors
Torrelles de Foix	11,92%	1 regidor
Vilafranca del Penedès	5,67%	1 regidor

Baix Penedès

8,26%, 2 conselleries comarcals

Albinyana	6,1%	-
Calafell	1,8%	-
Cunit	6,21%	1 regidor
El Montmell	17,98%	2 regidors
El Vendrell	5,35%	1 regidor
L'Arboç	15,16%	2 regidors
La Bisbal del Penedès	47,98%	6 regidors
Llorenç del Penedès	10,04%	1 regidor
Sant Jaume	-	-
dels Domenys	26,13%	3 regidors
Santa Oliva	15,24%	2 regidors

Garraf

3,86%, 0 conselleries comarcals

Canyelles	8,06%	1 regidor
Cubelles	4,25%	-
Sant Pere de Ribes	3,32%	-
Sitges	4,28%	-
Vilanova i la Geltrú	3,52%	-

REGIÓ METROPOLITANA

Baix Llobregat

6,42%, 2 conselleries comarcals

Abrera	4,59%	-
Begues	9,63%	1 regidor
Castelldefels	3,62%	-
Cervelló	10,76%	1 regidor
Collbató	9,89%	1 regidor
Corbera de Llobregat	12,65%	2 regidors
Cornellà de Llobregat	4,45%	-
El Papiol	8,9%	1 regidor
El Prat de Llobregat	4,86%	-
Esparraguera	12,43%	3 regidors
Esplugues de Llobregat	4,98%	-
Gavà	7,5%	2 regidors
L'Hospitalet	-	-
de Llobregat	2,68%	-
Martorell	5,45%	1 regidor
Molins de Rei	7,8%	2 regidors
Olesa de Montserrat	5,2%	1 regidor
St. Andreu de la Barca	8,64%	2 regidors
St. Boi de Llobregat	3,79%	-
St. Climent	-	-
de Llobregat	23,1%	3 regidors
St. Esteve Sesrovires	3,91%	-
St. Feliu de Llobregat	4,5%	-

St. Joan Despí	4,62%	-
St. Just Desvern	7,12%	1 regidor
St. Vicenç dels Horts	22,27%	6 regidors
Sta. Coloma de Cervelló	10,43%	1 regidor
Torrelles de Llobregat	24,01%	4 regidors
Vallirana	7,6%	1 regidor
Viladecans	4,41%	-

Barcelonès

4,86%, 2 conselleries comarcals

Badalona	3,7%	-
Barcelona	5,55%	2 regidors
Sant Adrià de Besòs	4,01%	-
Santa Coloma de Gramenet	1,55%	-

Maresme

9,47%, 4 conselleries comarcals

Alella	38,85%	6 regidors
Arenys de Mar	7,07%	1 regidor
Arenys de Munt	24,49%	4 regidors
Argentona	8,06%	1 regidor
Cabrera de Mar	20,85%	3 regidors
Cabrils	8,55%	1 regidor
Calella	12,75%	2 regidors
Canet de Mar	19,65%	4 regidors
El Masnou	12,45%	3 regidors
Malgrat de Mar	13,65%	3 regidors
Mataró	3,95%	-
Montgat	12,25%	2 regidors
Palafolls	13,52%	2 regidors
Pineda de Mar	7,67%	2 regidors
Premià de Dalt	9,7%	1 regidor
Premià de Mar	4,54%	-
Sant Andreu de Llavaneres	16,33%	3 regidors
Sant Cebrià de Vallalta	9,25%	1 regidor
Sant Iscle de Vallalta	4,17%	-
Sant Pol de Mar	10,13%	1 regidor
Sant Vicenç de Montalt	8,18%	1 regidor
Santa Susanna	3,22%	-
Teià	18,13%	2 regidors
Tiana	11,9%	2 regidors
Tordera	13,59%	2 regidors
Vilassar de Dalt	7,41%	1 regidor
Vilassar de Mar	5,12%	1 regidor

Vallès Occidental

5,61%, 3 conselleries comarcals

Badia del Vallès	1,24%	-
Barberà del Vallès	3,89%	-
Castellar del Vallès	4,75%	-
Castellbisbal	3,68%	-
Cerdanyola del Vallès	6,66%	2 regidors
Matadepera	9,82%	1 regidor
Montcada i Reixac	6,08%	1 regidor
Palau-Solità i Plegamans	5,14%	1 regidor
Polinyà	5,81%	1 regidor
Rellinars	45,35%	3 regidors

Ripollet	2,85%	-
Rubí	7,3%	2 regidors
Sabadell	3,18%	-
Sant Cugat del Vallès	4,88%	-
Sant Llorenç Savall	50,68%	6 regidors
Sant Quirze del Vallès	23,83%	5 regidors
Santa Perpètua de Mogoda	7,56%	2 regidors
Sentmenat	12,77%	2 regidors
Terrassa	4,45%	-
Ullastrell	41,59%	4 regidors
Vacarisses	9,68%	1 regidor
Viladecavalls	7,82%	1 regidor

Vallès Oriental

10,34%, 4 conselleries comarcals

Bigues i Riells	10,9%	1 regidor
Caldes de Montbui	50,48%	10 regidors
Canovelles	3,49%	-

A LES TERRES DE L'EBRE, ESQUERRA HA FET UN MOLT BON RESULTAT MANTENINT I ACONSEGUINT NOVES ALCALDIES

Cànoves i Samalús	9,54%	1 regidor
Cardedeu	5,03%	1 regidor
Castellterçol	25,06%	3 regidors
Figaró-Montmany	6,93%	-
Granollers	5,83%	1 regidor
Gualba	18,23%	1 regidor
La Garriga	16,49%	3 regidors
La Roca del Vallès	7,13%	1 regidor
Les Franqueses del Vallès	6,39%	1 regidor
Lliçà d'Amunt	26,47%	5 regidors
Llinars del Vallès	51,52%	8 regidors
Martorelles	7,86%	1 regidor
Mollet del Vallès	7,74%	2 regidors
Montmeló	2,5%	-
Montornès del Vallès	3,41%	-
Parets del Vallès	2,97%	-
St. Antoni de Vilamajor	9,88%	1 regidor
St. Celoni	3,12%	-
St. Feliu de Codines	3,57%	-
St. Fost de Campsentelles	6,36%	1 regidor
St. Pere de Vilamajor	18,96%	2 regidors

Sta. Eulàlia de Ronçana	23,08%	3 regidors
Sta. Maria de Martorelles	8,57%	-
Sta. Maria de Palautordera	6,27%	1 regidor
Tagamanent	28,71%	2 regidors
Vallgorguina	21,26%	3 regidors
Vallromanes	27,86%	3 regidors

TERRES DE L'EBRE

Baix Ebre

21,79%, 6 conselleries comarcals

Benifallet	46,83%	4 regidors
Camarles	19,62%	2 regidors
Deltebre	38,28%	7 regidors
El Perelló	35,65%	4 regidors
L'Aldea	53,71%	6 regidors
L'Ametlla de Mar	17,02%	2 regidors
L'Ampolla	13,77%	1 regidor
Roquetes	32,24%	5 regidors
Tortosa	9,03%	2 regidors
Xerta	23,87%	2 regidors

Montsià

22,17%, 5 conselleries comarcals

Alcanar	37,97%	7 regidors
Amposta	24,49%	6 regidors
Freginals	39,56%	3 regidors
La Galera	28,42%	2 regidors
La Sénia	6,63%	1 regidor
Masdenverge	13,1%	1 regidor
Sant Carles de la Ràpita	19,19%	4 regidors
Sant Jaume d'Enveja	14,1%	1 regidor
Ulldecona	14,98%	2 regidors

Ribera d'Ebre

19,08%, 4 conselleries comarcals

Benissanet	22,93%	2 regidors
Flix	23,73%	3 regidors
La Torre de l'Espanyol	24,87%	2 regidors
Miravet	79,8%	6 regidors
Móra d'Ebre	9,93%	1 regidor
Móra la Nova	36,51%	4 regidors
Rasquera	50,67%	4 regidors
Tivissa	17,02%	1 regidor

Terra Alta

11,64%, 2 conselleries comarcals

Arnes	29,44%	2 regidors
Bot	18,45%	1 regidor
Corbera d'Ebre	34,21%	3 regidors
El Pinell de Brai	15,31%	1 regidor
Gandesa	5,7%	-
La Fatarella	40,48%	4 regidors

L'ESQUERRA NACIONAL GUANYA PES I PRESÈNCIA A LES ILLES I AL PAÍS VALENCIÀ

ESQUERRA ENTRA ALS AJUNTAMENTS DE MANACOR, VINARÒS, CREVILLEN, SON SERVERA O POLLENÇA I ES QUEDA A LES PORTES D'IRROMPRE A BENICARLÓ

Joan Gaià i Joan Lladó, al costat del nou regidor de Banyalbufar, Biel Seguí. © Esquerra

Redacció

Les xifres al País Valencià i a les Illes són modestes i la dreta més reaccionària d'Europa ha tornat a guanyar les eleccions per majoria absoluta. Però tant a les Illes com al País Valencià, el PP ha perdut suport electoral, si bé gràcies a la dispersió del vot

de l'esquerra i la multitud de sigles que competeixen per espais limítrofs, s'ha fet possible la paradoxa que el PP incrementés la seva representació institucional. L'oferta política d'Esquerra ha fet, però, un significatiu pas endavant a les Illes en multiplicar els resultats, si bé lluny dels percentatges

assolits a les eleccions europees però multiplicant per cinc els resultats de les anteriors eleccions autonòmiques, que no és poc.

EL PP S'HA FET AMB MAJORIES ABSOLUTES AL PAÍS VALENCIÀ I LES ILLES MALGRAT PERDRE VOT

El dèbit, en tot cas, és que Esquerra no ha aconseguit traslladar l'empenta de les eleccions municipals a les eleccions autonòmiques, i mentre a les Illes ha aconseguit situar representació en més d'un 20% dels ajuntaments, no ha pogut arribar als 6.000 vots a les eleccions autonòmiques. És a dir, tot i l'abast limitat de les candidatures municipals, aquestes han tingut més suport que la candidatura al Parlament, producte d'un vot útil que no ha acabat de creure en les possibilitats d'Esquerra Republicana per poder aconseguir representació parlamentària a l'ampara de les seves sigles.

Agustí Cerdà

President d'Esquerra-País Valencià

ESQUERRA REPUBLICANA DEL PAÍS VALENCIÀ: SUMAR I SEGUIR

Les coses clares, la victòria del PP ha estat rotunda i això no és una bona notícia. Amb tot, des d'Esquerra no podem sinó celebrar que s'haja trencat el bipartidisme i tot i l'ascens de Compromís i Esquerra Unida, Esquerra hem mantingut els resultats autonòmics i hem doblat el nombre de regidors obtenint representació a Xixona, Sellent, Vinaròs, Simat de la Vallidigna, Benifairó de les Valls, Faura

i Crevillent, demostrant dues coses: Esquerra Republicana del País Valencià té vida pròpia, un discurs sòlid i un projecte de país clarament diferenciat de la resta. I l'altra, que Esquerra manté un electorat fidel que sap resistir al vot útil, gràcies a una estructura organitzativa ben musculada que ha estat capaç de crear un corrent de complicitats importants amb què treballarem per convertir-los en els

nostres nous companys de viatge. Ja no poden fer valdre els cants de sirena continus i permanents que deien allò de «mentre el nacionalisme no entre a les Corts tots hauríem de fer pinya». Doncs bé, ja estan dins. Ara és l'hora que els independentistes valencians deixen de ser presoners d'aquesta mena de xantatges emocionals i ens dediquem a fer créixer el nostre projecte polític.

Al País Valencià, l'ascens del valencianisme polític representat per Compromís, propiciat pel daltabaix del PSPV-PSOE, no ha debilitat ERPV, tot i haver de seguir admetent la modesta xifra de vots recollida. Però lluny de recular, la presència als ajuntaments valencians no ha fet més que créixer, en vots i en regidors, fent possible l'entrada per primer cop a Vinaròs o quedant a les portes de Benicarló.

Construir ponts i aliances

La direcció d'Esquerra a les Illes no va aconseguir arribar a un acord electoral amb el PSM per concórrer en coalició i formalitzar una candidatura àmplia de l'esquerra nacional. I no pas per falta de voluntat. El PSM va declinar tots i cadascun dels oferiments per bastir una aliança àmplia amb un reconeixement a cada força política en funció del seu pes electoral. va ser en debades. Però enlloc està escrit que allò que no va poder ser aleshores no es pugui concretar en un futur. |

CORTS VALENCIANES

Cens: 3.484.904 | Participació: 71,46%

	vots	%	diputats
PP	1.208.603	48,53	55
PSOE	684.893	27,50	33
COMPROMÍS	175.087	7,03	6
EUPV	144.201	5,79	5
UPyD	60.734	2,44	-
VERDS	31.897	1,28	-
ESPAÑA 2000	12.183	0,49	-
ESQUERRA	11.116	0,45	-
Altres	161.533	6,49	-

PARLAMENT BALEAR

Cens: 711.611 | Participació: 59,94%

	vots	%	diputats
PP	194.680	46,37	35
PSOE	89.806	21,39	14
PSM-IV-ExM	36.149	8,61	4
PSOE-PACTE	12.691	3,02	4
PSM-EN	3.719	0,89	1
GxF-PSOE	1.900	0,45	1
IB-LLIGA	12.313	2,93	-
CxI	11.922	2,84	-
EUIB	9.620	2,29	-
UPyD	8.722	2,08	-
ESQUERRA	5.323	1,2	-
Altres	39.724	7,86	-

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

Cens: 560.580 | Participació: 60,97%

	vots	%	consellers
PP	154.964	46,08	19
PSOE	79.257	23,57	10
PSM-IV-ExM	35.548	10,57	4
IB-LLIGA	13.252	3,94	-
CxI	12.012	3,57	-
EUIB	9.835	2,92	-
UPyD	7.378	2,19	-
ESQUERRA	5.318	1,58	-

CONSELL INSULAR DE MENORCA

Cens: 64.139 | Participació: 60,09%

	vots	%	consellers
PP	17.713	46,73	8
PSOE	9.762	25,75	4
PSM-EN	4.237	11,18	1
EM-EU	1.598	4,22	-
UMe	1.067	2,81	-
CENB	840	2,22	-
E.V.Me	683	1,80	-
UPCM	467	1,23	-

CONSELL INSULAR D'EIVISSA

Cens: 81.039 | Participació: 52,12%

	vots	%	consellers
PP	21.368	51,40	8
PACTE	12.363	29,74	5
ExC	2.466	5,93	-
NOV-A	1.650	3,97	-
ESOS	910	2,19	-
UPyD	872	2,10	-
ENE	541	1,30	-

Joan Lladó

President d'Esquerra-Illes Balears

SI RESISTÍREM A MATAS, HO FAREM A BAUZÁ

El poble illenc ha decidit que resolgui la crisi qui l'ha creada. Tot i això, un 0,20% dels mallorquins ha decidit no tornar a votar el PP aquestes eleccions. El PP ha baixat. La diferència és que un 11,63% del vot que es va dipositar fa quatre anys en el bàndol progressista, ara ha quedat per davall del 5%. Si el PSOE hagués modificat la injusta llei electoral que ens obliga a superar el 5%, Convergència o la Lliga

haurien entrat; i si el PSM hagués volgut reeditar el Bloc, el nostre espai sumaria, com a mínim, un diputat més. Ho deia Napoleó, que «les batalles no es guanyen, es perden». El pacte, prioritant interessos partidistes, ho ratifica. Esquerra ha passat de 1.667 vots a les autonòmiques de 2003 a 5.323 vots el 2011, un augment del 220%. Un total de 8.991 persones han votat com a mínim una papereta muni-

cipal nostre. Manacor, Pollença, Felanitx, Son Servera, Sant Josep, Santanyí, Binissalem, Alaró, Bunyola, Santa Maria, Vilafranca i Banyalbufar tenen, com a mínim, un regidor que representa Esquerra. Són 16 homes i dones que, davant un 30% de la població de la Part Forana, defensaran la justícia social i la llibertat nacional en les hores que s'atansen. Si resistírem a Matas, ho farem a Bauzá.

PER QUÈ ESPANYA NO ÉS UN ESTAT LAIC?

Perquè l'estat no es defineix com un estat laic. La Constitució diu que els poders públics mantindran relacions de cooperació amb l'Església Catòlica i altres confessions.

Perquè aquestes «relacions de cooperació» esdevenen privilegis per a l'església catòlica.

Perquè a la declaració de la renda, l'església catòlica rep un tracte exclusiu que es tradueix en 252,5 M€ anuals.

Perquè gaudeix d'una exempció d'impostos per valor de 802 M€ anuals.

Perquè el sistema educatiu encara està supeditat a l'ensenyament catòlic.

Pels Acords amb el Concordat de la Santa Seu, en virtut dels quals els plans d'estudi han d'incloure la religió catòlica en tots els centres com a assignatura optativa i impartida per a persones que proposi l'ordinari diocesà.

Per la despesa a càrrec dels pressupostos públics que suposen els 2.400 centres concertats i els 81.000 docents.

Per la presència habitual de simbologia religiosa en l'ús de l'espai públic.

Perquè les associacions religioses es registren al Ministeri de Justícia, fet que suposa un tracte diferent respecte la resta d'associacions civils, que depenen del Ministeri d'Interior.

Oriol Illa

Secretari de Moviments Socials i Entorn

LA LAÏCITAT ÉS LLIBERTAT

LA LAÏCITAT ES CONFIGURA COM UNA SIMPLE NORMA REGULADORA DE LA CONVIVÈNCIA EN UNA SOCIETAT PLURAL QUE FA POSSIBLE EL RESPECTE DE TOTES LES FORMES DE CREENÇA SENSE CAP PRIVILEGI PER CAP D'ELLES

Manel Pousa és un home compromès, que ha dedicat tota la seva vida a l'atenció de les persones desfavorides i excloses de la societat. Una de les seves activitats són les visites als interns de les presons catalanes, amb qui treballa per a recuperar la dimensió ètica perduda com a conseqüència de trajectòries personals complicades.

Fa pocs dies, Manel Pousa va presentar un llibre autobiogràfic que l'ha donat a conèixer molt més pel que pensa que no pas pel que ha fet al llarg de la seva vida. És el Pare Manel i ha defensat, sense condicionants dogmàtics, l'homosexualitat, l'avortament i l'eutanàsia. Un fet que li ha provocat una crítica duríssima per part de la jerarquia catòlica perquè, en el fons, la seva preocupació està més a prop de les mancances de la terra que no pas de les inabastables promeses i designs del cel.

El Pare Manel, com tants altres creients, encarna una església de base, oberta, humanista i respectuosa. Si entenem la laïcitat com aquell principi rector d'una societat

governada pel respecte, podríem afirmar que l'actitud del pare Manel entronca amb aquest esperit, més enllà de les seves creences filosòfiques, religioses o polítiques que té dret a defensar tot individu.

La laïcitat es configura com una simple norma reguladora de la convivència en una societat plural que fa possible el respecte de totes les formes de creença sense cap privilegi per cap d'elles. Podríem resumir que aquesta norma de respecte es defineix, des d'un punt de vista teòric, a partir de tres grans conceptes:

- Separació total entre poder polític i poder eclesial, amb l'objectiu que la societat s'organitzi sobre la base de la convivència i el dret —democràtic—, no pas des de la teologia.
- Llibertat de pensament: una societat lliure és aquella que està formada per ciutadans i ciutadanes lliures, capaços de pensar per sí mateixos, dotant-se de drets, rebutjant en l'espai públic i en l'exercici de la democrà-

cia tota mena de dogmes filosòfics, espirituals i/o religiosos. La llibertat de pensament du, inevitablement, al pensament crític amb l'entorn que ens envolta, a la denúncia de les injustícies, al compromís cívic i al respecte envers els valors democràtics i els drets humans.

- Autonomia cultural i política dels ciutadans i ciutadanes per evitar imposicions, des del poder de l'estat fins a concrecions filosòfiques o religioses de grups particulars. Això vol dir, des del respecte a la llei comuna, que cap confessió podrà obligar a universalitzar la seva voluntat o creença —per exemple en matèries de caire social com l'avortament, l'eutanàsia...—, l'únic límit és la llei democràticament establerta.

Malgrat que l'actual poder polític assegura no estar adscrit a cap confessió, hi ha determinats fets que contradiuen aquesta afir-

mació, per exemple l'acord internacional amb el concordat i la Santa Seu, que atorga privilegis en exclusiva a l'església catòlica, el finançament públic de l'IRPF, el rol institucional de l'església a les cerimònies públiques o la intervenció activa en el sistema educatiu.

La laïcitat ha de ser un element fonamental de la construcció d'una eticitat república, una idea de reforçament del valors republicans que ens uneixen i articulen la convivència front els valors que ens divideixen i separen.

Pel Pare Manel, exercir el seu dret a pensar amb llibertat des de la seva convicció de cristià, el durà a la reprovació —desconec fins a quin punt— de la jerarquia catòlica per contradir els postulats dogmàtics de la moral cristiana. Quan la religió s'allunya de l'autonomia de l'individu, s'allunya també de la llibertat. I la laïcitat pretén, justament, que siguin la llibertat i el respecte les úniques limita-

RELIGIOSITAT A CATALUNYA

CIUTADANS I CIUTADANES QUE PERTANYEN A UNA RELIGIÓ

INDIFERENTS RELIGIOSOS

ATEUS CONVENÇUTS

JOAN-FRANCESC PONT

“LA LAÏCITAT NO HA VOLGUT MAI RECLOURE LA RELIGIÓ A LES SAGRISTIES, EL QUE VOL ÉS ALLUNYAR-LA DELS CENTRES DE PODER”

Joan-Francesc Pont Barcelona, 1957

Catedràtic de Dret financer i tributari de la UB. President de la Fundació Ferrer i Guàrdia. Portaveu de la Lliga per la Laïcitat. Membre de la Reial Acadèmia de Ciències Econòmiques i Financeres.

Cristian Agudo

Redacció

Quins són els valors que haurien de regir una veritable societat laica?

Els valors d'una societat laica són els d'una societat democràtica. Una societat que s'autogoverna, que respecta l'autonomia dels seus ciutadans i ciutadanes i dels seus grups socials per conformar el consens social independentment d'imposicions externes. En el cas de la laïcitat, protegeix de les imposicions teocràtiques.

Quines són les diferències entre laïcitat i laïcisme?

No existeixen diferències. Són els autors clericals els que intenten defensar una laïcitat «positiva», que vindria a ser la seva acceptació històrica del terme laïcitat, i el laïcisme, que seria la tensió anticlerical i la persecució de la religió. Laïcitat i laïcisme pretenen independitzar la ciutadania de la religió. La laïcitat és l'arquitectura espiritual d'una bona societat, i el laïcisme és l'esforç per arribar a aquesta arquitectura espiritual.

Per què és tan difícil a l'estat espanyol assolir la separació entre església i estat?

Perquè la nostra és una història de totalitarisme catòlic. Fa 500 anys vam quedar exclosos de la Reforma i ens hem mantingut en una relació entre la religió i el poder molt important, que no

és combatuda fins el segle XIX. I aquest combat encara no ha donat els seus resultats definitius. El fet que l'església de Roma consideri l'estat espanyol com un territori propi tampoc no ajuda.

La religió té lloc a l'espai públic o hauria de reduir-se a l'àmbit privat?

Aquesta és una discussió que ha de partir de l'afirmació que la religió sobretot és una convicció privada, però que lògicament pot practicar-se en privat o en públic. La laïcitat no ha volgut mai recloure la religió a les sagristies, com és acusada sovint. El que sí vol és allunyar la religió dels centres de poder.

L'arribada els últims anys de molta població immigrada de confessions diverses suposa una complicació o una possibilitat en el camí cap a la laïcitat?

El que ha posat de manifest és la poca preparació del nostre país en relació al pluralisme perquè estem acostumats a viure en un país catòlic, amb una majoria de gent allunyada de la pràctica o que segueix una religió a la carta. L'arribada d'una religió com l'Islam, que és una cosmovisió forta, ha posat a prova les nostres institucions i, com que no estaven acostumades a gestionar el pluralisme, sovint cometen errors. Un dels més greus és pensar que la política d'immigració ha de barrejar-se amb la política eclesial o religiosa.

LA JERARQUIA CATÒLICA ERA MÉS OBERTA ELS ANYS 80 QUE EN AQUEST COMENÇAMENT DE SEGLE

L'església catòlica és una institució massa rígida per evolucionar?

L'església catòlica com a institució és molt més complexa del que sembla. Trobem en el seu sí nombroses persones i grups adaptades als nous temps. Els jesuïtes, els escolapis i part dels franciscans defensen avui fórmules d'espiritualitat liberal compatibles amb una societat avançada. En canvi, sorprenentment la jerarquia catòlica era més oberta els anys 80 que en aquest començament de segle.

Té sentit que en una societat tan diversa una única religió disposi de tants privilegis?

El privilegi fonamental de la religió catòlica és que reivindica el seu passat de poder temporal, la seva existència com un estat sobirà. Sembla que l'església no s'hagi adonat que no és un estat sobirà des de l'entrada de Garibaldi per la Porta Pia de Roma. Aquesta ficció d'estat i el manteniment de concordats són un privilegi que fereix la igualtat de religió i que és totalment innecessari en aquests temps, però que la església manté com un fur irrenunciable.

L'ensenyament és un dels camps

de batalla més importants del debat entre laïcitat i religió. Com acabarà?

No hem fet els deures de construir un sistema públic, universal i gratuït d'ensenyament obligatori. Les administracions públiques s'han acostumat a conviure amb una gran influència del sector privat. Això ha frenat les inversions en el sector públic. A més, portem un endarreriment que una part dels partits polítics no vol superar, ja que està en connivència amb els sectors privats i confessionals de l'ensenyament, i perquè volen mantenir el classisme d'un ensenyament separat en funció de l'origen familiar. Molt em temo que el debat entre l'escola pública i privada durarà molt temps.

A Catalunya la majoria de la població es declara indiferent, agnòstica o atea. Per què, doncs, la religió genera tant debat?

Som una societat bastant capaç de conviure des de l'existència de respostes diferents a la transcendència. Però aquesta societat es queda sorpresa davant de les mostres d'intolerància que emet la jerarquia. És potser això, i la transformació en una societat plural, el que genera debat. |

UN GOVERN QUE RETALLA EN EDUCACIÓ SENSE DIALOGAR

ESQUERRA DEMANA L'AJORNAMENT DE LA DECISIÓ DE SUPRIMIR LA SISENA HORA UN ANY FINS QUE NO ES FACI UNA AVALUACIÓ DEL SEU IMPACTE

El sector educatiu s'ha manifestat diverses vegades contra les retallades del Govern. © ACN

Jordi Aranda

La portaveu parlamentària d'Esquerra, Anna Simó, va demanar a la consellera d'Educació, Irene Rigau, «el manteniment de la sisena hora» i l'obertura d'un diàleg amb els representants de la comunitat educativa. Simó va retreure a la consellera que assegures que «sense problemes pressupostaris haurien obert igualment el debat de la sisena hora», i que s'hagi pres la decisió sense obrir cap debat. Simó va proposar l'ajornament de la decisió de supri-

mir la sisena hora un any fins que no hi hagi aquest debat i s'avaluï el seu impacte.

Una nova contradicció

Simó va posar en evidència la contradicció del Govern en fixar-se l'objectiu de millorar l'èxit escolar i la supressió de la sisena hora a l'escola pública, ja que «en tota la primària significa un curs més d'aprofundiment de les competències bàsiques». A més, el manteniment de la sisena hora només en alguns centres conduirà a l'estigmatització

de determinats centres.

La portaveu parlamentària també va fer menció a la decisió del Pla de govern, que mentre pretén suprimir la sisena hora, planteja el finançament de batxillerat i cicles a la privada pel qual es milloraria i s'estendria el finançament públic als ensenyaments postobligatoris. Simó va insistir que l'autèntica ofensiva real i de país contra el fracàs escolar és «aquella que va acompanyada de mesures centrals, amb calendari, indicadors i pressupost». |

PER UNA LLEI DE FINANÇAMENT DELS AJUNTAMENTS

El Parlament va aprovar una moció d'Esquerra que insta el Govern a presentar en un any un projecte de llei sobre governs i hisendes locals. Aquesta norma haurà d'establir els principis del sistema tributari local, el Fons de Cooperació Local de Catalunya i els criteris per al repartiment de la participació local en els ingressos de l'estat, amb l'objectiu de garantir la suficiència financera dels ens locals.

Suport als ens locals

La moció també reclama mantenir les partides pressupostàries destinades al món local i possibilitar una rebaixa del percentatge, que han d'aportar els ens locals a les inversions que queden incloses dins del Pla Únic d'Obres i Serveis.

D'altres objectius són mantenir altres programes específics de suport al món local i mantenir el fons creat pel qual s'estableix un sistema de compensacions econòmiques a favor dels càrrecs electes locals de municipis de 2.000 habitants o menys.

LES VOTACIONS

MOCIÓ PER INSTAR EL GOVERN A PRESENTAR UNA LLEI SOBRE GOVERNOS I HISENDES LOCALS

SÍ esquerra CIU PSC ICV Cat

NO PP

CREACIÓ DE LA COMISSIÓ D'ESTUDI DEL FINANÇAMENT ECONÒMIC

SÍ esquerra CIU ICV Cat

NO

ABSTENCIÓ PSC PP

ENTRE ESPANYA I LA PARET

EL PSC ES MOSTRA INCAPAÇ DE DESMARCAR-SE D'UN PSOE QUE INCOMPLEIX L'ACORD DE FINANÇAMENT

Oriol Duran

El PSC va mostrar una vegada més que quan està entre Espanya i la paret sempre tria PSOE. Apretar un botó és l'única cosa que li hagués calgut per tal de desmuntar la moció electoralista de CiU que reclamava el fons de competitivitat. El front català trencat, per enèsima vegada, per la intransigència de CiU, només preocupada per fer la campanya a través d'incomodar el PSC, i els socialistes mostrant una vegada més que són incapaços

de desmarcar-se d'un PSOE que incompleix l'acord de finançament. Els vots del PSOE van enviar un missatge nefast a Catalunya: que aquest Govern és capaç de votar contra la lletra de la llei i convertir-se en un autèntic morós, i sense posar-se vermell. Un govern espanyol que paga quan vol, un any sí un altre no, i que canvia les regles del joc a mitja partida.

Coartada per retallar

El debat ha posat de relleu que estan més preocupats per

satisfereix els mercats i salvar els bancs abans que Catalunya. Un cas català sagnant perquè no només pateix la crisi, també pateix els incompliments de l'Estat i el saldo fiscal negatiu que suposa el 10% del PIB.

Una situació que CiU farà servir per impulsar les seves retallades ideològiques, sota la justificació de l'actitud del govern espanyol. De fet, tot i gesticular, segueix sense convocar la part catalana de la comissió bilateral per buscar la unitat dels partits catalans per negociar amb Madrid. |

SUPORT A BILDU, QUE VA PODER CONCÓRRER A LES ELECCIONS

Esquerra, conjuntament amb PSM, ICV, BNG, Aralar i Na-Bai, va donar suport a Bildu per reclamar que es pogués presentar a les eleccions del 22M, com va acabar passant. Esquerra va criticar la decisió del Suprem instigada pel govern espanyol per la pressió del PP. Finalment, el Tribunal Constitucional va rectificar la decisió del Suprem, sobretot per evitar un ridícul davant la UE.

L'ESTAT TAMPOC COMPLEIX AMB ELS AJUNTAMENTS

Esquerra va presentar una bateria de preguntes al Congrés per tal que el govern espanyol expliqués les raons que fan que tot i que el cost de les eleccions municipals les hagi d'assumir per llei l'administració de l'estat, molts ajuntaments no rebien una quantitat suficient per sufragar la totalitat de la despesa que es genera en els comicis, veient-se obligats a pagar part dels costos.

El govern de l'estat s'ha convertit en un autèntic morós.
© Dani Duch

LES VOTACIONS

FONS DE COMPETITIVITAT

SÍ esquerra ciu PP BNG ICV **NO** PSOE upd **ABSTENCIÓ** EAJ PNV

LLEI DE CIÈNCIA

SÍ esquerra PSOE PP ciu EAJ PNV BNG **NO** ICV upd

LA DEMOCRÀCIA ISLANDESA, UN EXEMPLE A TENIR PRESENT

Maria Àngels Cabasés

és professora de la Facultat de Dret i Economia de la UdL

«Islàndia és una democràcia i no un sistema financer».

Amb aquestes paraules s'expressava el president d'aquest país poc abans que tingués lloc el referèndum del 9 d'abril amb què la seva ciutadania havia de decidir per segon cop en pocs mesos, i després d'una millora significativa de les condicions de pagament, si amb els seus impostos s'havien de retornar principalment al Regne Unit i a Holanda, 4.000 milions d'euros com a conseqüència dels incompliments contractuals d'un banc privat islandès amb els seus inversors forans.

ISLÀNDIA HA NACIONALITZAT LES ENTITATS FINANCERES I HA POSAT ENTRE REIXES ELS SEUS DIRECTIUS

I per segona vegada, el 60% dels electors islandesos, democràticament varen dir que no, que ells no tenien per què fer-se càrrec de les pèrdues econòmiques d'uns estrangers que havien decidit especular amb un fons d'inversió d'alt risc creat per una filial exterior d'una entitat financera islandesa. Molts han titllat aquesta decisió com una irresponsabilitat que els allunya del consens financer internacional i de la mateixa UE. Altres, pensem que

no només representa un acte de sobirania nacional gens menyspreable per un país de poc més de 330.000 habitants que ha patit tota mena de pressions i amenaces d'organismes externs, sinó també l'inici d'un nou procés d'assumpció de responsabilitats més just, equitatiu, coherent i racional.

Amb tot, si bé aquesta decisió ha fet saltar totes les alarmes dels especuladors financers d'arreu del món, n'hi ha d'altres que també mereixen ser destacades. Em refereixo principalment al fet que aquesta illanació es va convertir en el primer país europeu que en lloc de premiar els banquers responsables de la crisi amb la injecció de recursos públics a llurs respectives entitats financeres, va deixar que aquestes caiguessin per, tot seguit, nacionalitzar-les i posar entre reixes els seus directius, els quals, a més, es veuen abocats a afrontar querelles per un valor de 2.000 milions d'euros.

En resum, els islandesos han optat per ser valents i dir prou en negar-se a carregar tots sols a l'espantall els neulers del col·lapse del model econòmic del seu país. Un model que fins l'any 2008 havia estat benefici per totes les institucions financeres del

món pel seu elevat grau de desregularització, privatització i lliure circulació d'actius financers.

Malauradament, a l'estat espanyol ni tan sols han estat capaços de recolzar activament o de transposar en el seu ordenament jurídic propostes de reformes del sistema financer provinents de les institucions europees, o de governs gens sospitosos de tenir actituds antisistema com els d'Alemanya, França o els Estats Units. |

BREUS

MAJORIA ABSOLUTA DE L'SNP, D'ALEX SALMOND A LES ELECCIONS A ESCÒCIA

El Partit Nacional Escocès (SNP), del primer ministre Alex Salmond, va aconseguir una victòria per majoria absoluta a les eleccions al Parlament d'Escòcia, obtenint 69 dels 129 escons. La conseqüència més important d'aquests resultats és el referèndum sobre la independència d'Escòcia, que se celebrarà abans del 2015, segons va anunciar Salmond.

ELS EURODIPUTATS CATALANS SÓN ELS ÚNICS QUE VOTEN TENIR UNA SOLA SEU PER L'EUROCAMBRA PER ESTALVIAR

La majoria dels eurodiputats va refusar una proposta que plantejava reduir de tres (Brussel·les, Estrasburg i Luxemburg) a una (Brussel·les) les seus del Parlament Europeu per estalviar diners. Com ja va passar en la votació per volar en classe turista, els eurodiputats catalans, Oriol Junqueras, Ramon Tremosa i Raül Romeva són els únics que hi van votar a favor.

DAVALLADA DEL BLOC QUEBEQUÈS I ASCENS DEL NOU PARTIT DEMOCRÀTIC A LES ELECCIONS FEDERALS DEL CANADÀ

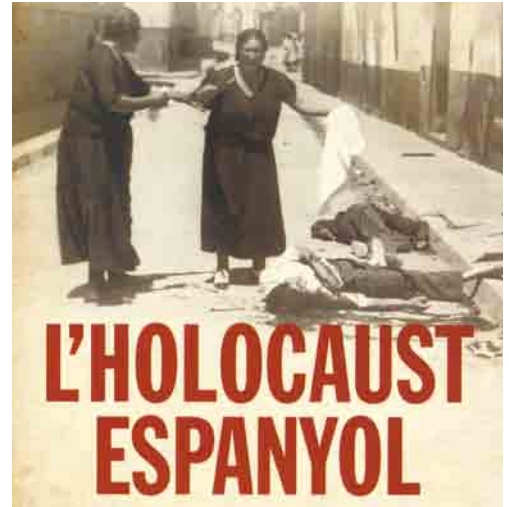
El Bloc Quebequès va patir una forta davallada a les eleccions federals canadenques, en què no van poder reelegir la majoria dels seus diputats. El Nou Partit Democràtic (NPD) va obtenir el 42,9% dels vots, fet que suposa 58 de 75 escons a escollir al Quebec.

L'HOLOCAUST ESPANYOL DE PAUL PRESTON

El millor antídoto contra aquells que posen en dubte la necessitat d'una llei de la memòria Històrica. Paul Preston signa l'obra culminant sobre la repressió a la Guerra Civil i deixa en evidència la misèria moral dels que han pretès equiparar i igualar els fets esdevinguts a una banda i l'altra de la línia divisòria entre republicans i colpistes, entre les forces progressistes i d'esquerres i la dreta espanyola.

Els fets que relata i documenta Preston, amb tot luxe de detalls i exhaustivitat, retraten la política d'extermini físic i intel·lectual comandada pels generals africanistes, les matances salvatges i indiscriminades de desenes de milers de persones, de l'odi visceral desencadenat per la gent d'ordre, les massacres que es van esdevenir en centenars de pobles després del triomf de l'alçament feixista del 18 de juliol (localitats amb un 10% de vilatans assassinats), els abusos sexuals i violacions com a mètode sistemàtic d'escarni i humiliació, el paper de l'Església com a autoritat moral legitimadora o la impunitat amb què van actuar els rebels i tots els seus còmplices... |

LA POLÍTICA D'EXTERMINI FÍSIC I INTEL·LECTUAL DE LES FORCES D'ORDRE CONTRA ELS HOMES I DONES DE LA REPÚBLICA

L'holocaust espanyol

Paul Preston

Editorial Base
2011

Tony Judt

EL MÓN NO SE'N SURT

UN TRACTAT SOBRE ELS MALESTAMS DEL PRESENT

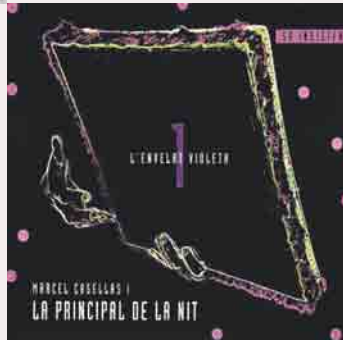

'EL MÓN NO SE'N SURT'

Tony Judt fa una defensa del paper històric de l'Estat de benestar i reivindica amb ardor el valor d'allò públic. Es tracta d'un assaig àgil i perspicaç que fa aportacions prou interessants per a l'esquerre del demà.

'L'ENVELAT VIOLETA'

M'agrada La Principal de la Nit pel sabor i el «bon rotllo» dels seus temes: endevino la mà de l'amic Marcel Casellas en el surrealisme i el compromís en la defensa de la terra subjacent a les seves lletres.

'EL SECRETO DE SUS OJOS'

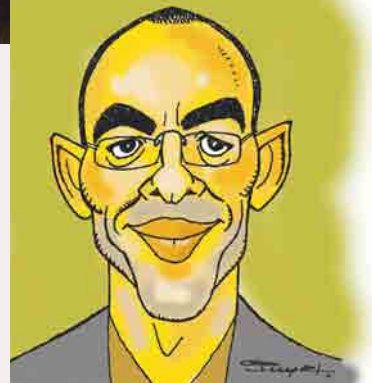
Excel·lent pel·lícula que combina l'humor, el gènere policíac i una deliciosa història d'amor. Tot plegat amb el propòsit de denunciar la brutalitat de les dictadures. I el millor de tot: gasta molta mala llet.

RECOMANA

EDUARD LÓPEZ

Barcelona, 1965

Vicesecretari general de Coordinació Interna i Acció Electoral

40 ANYS DESPRÉS ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Miquel Sellarès

Membre fundador de l'Assemblea de Catalunya

«CAP A L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA» FOU L'EINA DE DIFUSIÓ I DISCUSSIÓ QUE ARRIBÀ NO SOLS A LES ORGANITZACIONS POLÍTiques I SOCIALS, SINÓ TAMBÉ AL MOVIMENT VEÏNAL, A SECTORS ECLESIASTICS I SECTORS DE L'ANOMENADA BURGESIA NACIONAL.

L'any 1991 Antoni Batista i Josep Playà varen fer la veritable història de l'Assemblea de Catalunya, sota el títol de «La gran conspiració». El llibre fou prorrogat pel mestre Josep Benet i editat per l'editorial Empúries. En aquesta obra cabdal per entendre la lluita democràtica dels últims anys del franquisme hi trobem tots els arguments que trenquen, també, tots els tòpics de l'anti-franquisme. I avui hauria de ser un llibre recomanat a les nostres universitats i instituts, perquè quan veiem les mobilitzacions dels suposats «indignats», caldria que tinguessin clar com va ser aquella lluita i els límits de l'assemblearisme.

Però avui en aquest escrit se'm demana que jo sigui capaç d'explicar, l'any 2011, què va significar l'Assemblea de Catalunya. I no se m'acut més que, després de recomanar el llibre amb què he començat aquest escrit, que caldria que es reedités, explicar què va significar per mi i pels meus entorns l'Assemblea de Catalunya. En primer lloc, vull deixar clar que va ésser una escola de demòcrates, de lluitadors antifranquistes i també, en part, de patriotes catalans. Era aquella situació dels anys 1969-1970 en què es va posar en marxa el document «Cap a l'Assemblea de Catalunya», uns moments de gran agitació social i política, i de proliferació de noves forces polítiques i d'una emergent esquerra que tenia tots els colors i posicionaments. I fou primordialment el PSUC, els seus entorns i el moviment d'intellectuals qui va sorgir de la famosa tancada a Montserrat. Allí es posaren les bases del que seria després l'Assemblea de Catalunya.

També la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya començava a emergir, i reunia a la majoria de partits polítics, tant els històrics que intentaven treure el cap des de la clandestinitat, com les noves forces d'esquerres, i la oposició s'atrevia a sortir al carrer. Dijous dia 10 de desembre, més de 3.000 persones desfilaven per la rambla de Barcelona amb crits de «Franco assassí» i «llibertat», i per primera vegada la policia no va intervenir. Aquest mateix dia, 287 intellectuals de totes les tendències

Barcelona, 1976. Reunió de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya. A primera fila Jordi Carbonell i Josep Benet. A la taula, Miquel Sellarès.

© Arxiu Miquel Sellarès i Perelló

ideològiques es reuniren a Montserrat. Foren els qui portaren la veu cantant d'aquell acte: Núria Serraïma, Gabriel Ferrater, Pere Portabella, Josep Soler i Barberà, i el cos de l'organització i la moderació el portaren Oriol Bohigas, Jordi Carbonell, Xavier Folch, Josep Benet, i el pare Marc Taxonera.

LA CONSTRUCCIÓ NACIONAL POT RECOLLIR EXPERIÈNCIES DE L'ASSEMBLEA PERÒ AQUESTA ÉS HISTÒRIA

La ressonància d'aquesta trobada de Montserrat, les lluites que començaven a florir a les viles i ciutats de Catalunya i les emergents forces polítiques que actuaven des de la clandestinitat i que

Aquesta tancada va tenir una gran difusió a nivell nacional, estatal i internacional, i centenars d'adhesions que feren trontollar els aparells del règim franquista, que tot i la voluntat d'evolucionar d'alguns d'ells, van començar a veure que la premsa internacional, entre els quals el diari *Le Monde*, dedicava les seves portades a l'afer.

El germen de l'Assemblea de Catalunya estava fet, doncs. I la llavor es va començar a estendre.

havien donat lloc a la creació l'any 1969 de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya van crear 5 partits polítics: Moviment Socialista de Catalunya (MSC), Esquerra Republicana de Catalunya (ERC), Front Nacional de Catalunya (FNC), Partit Socialista Unificat de Catalunya (PSUC), Unió Democràtica de Catalunya (UDC). Fou l'organització que es començà a plantejar la idea de constituir una assemblea unitària que agrupés les diferents forces polítiques i socials del país. Les persones més importants que van tirar endavant el projecte van ser: Antoni Gutiérrez Díaz i Josep Soler Barberà, del PSUC, Joan Raventós i Josep Maria-Raimon Obiols, de l'MSC, Francesc de Borja i Joan Vallvé, d'UDC, Joan Cornudella i Joan Armet, de l'FNC, i Josep Andreu i Abelló, d'ERC.

Aquestes persones i un nucli sorgit de la trobada d'intel·lectuals de Montserrat es posaren a treballar per tal de preparar la sessió constituent de l'Assemblea de Catalunya, mitjançant el document «Cap a l'Assemblea de Catalunya», que fou l'eina de difusió i discussió que arribà no sols a les organitzacions polítiques i socials, sinó també al moviment veïnal, a sectors eclesiàstics, i sectors de l'anomenada burgesia nacional.

Jo vaig ser, doncs una de les persones que el matí del 7 de novembre de 1971 em vaig dirigir a primera hora a l'església de Sant Agustí, en una ciutat fortament vigilada, doncs hi havia el príncep

Jordi Carbonell
Expresident d'ERC

L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

Cap a la primavera de 1971, la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques, que agrupava diversos partits polítics clandestins, sentint-se impotent per a mobilitzar el poble català, va decidir impulsar un moviment més ample i convocà una reunió a la qual, a més dels partits, van ser convocades associacions de professionals, grups religiosos i nombrosos independents. Fou la reunió constitutiva de l'Assemblea de Catalunya, que tingué lloc a l'església de Sant Agustí de Barcelona el 7 de novembre de 1971, amb uns tres centenars de convocats.

S'hi aprovaren els quatre punts essencials: l'exigència de les llibertats democràtiques, l'amnistia, el retorn de les institucions i els principis de l'Estatut de 1932 com a via per al ple exercici del dret a l'autodeterminació, i la coordinació amb les altres forces polítiques de l'estat. Formada a l'inici pels socialistes de l'MSC, els comunistes del PSUC, el Front Nacional de Catalunya, el PSAN i grups dels pujolistes i d'Unió Democràtica —aquests dos darrers amb reticències— i assemblees de professionals i en general d'intel·lectuals, els sindicats CCOO i UGT, independents com Josep Benet, Agustí de Semir, Pere Portabella, Miquel Sellarès i Jordi Carbonell. Gradualment s'hi anaren afegint tots els partits clandestins i assemblees territorials de comarques, pobles i barris, de manera que es podia dir que l'AC era el poble de Catalunya en lluita per les seves llibertats polítiques i nacionals.

Organitzà campanyes per l'Estatut, per l'ús públic de la llengua catalana i per diverses activitats clandestines, incloent-hi concentracions. El 28 d'octubre de 1973 caigué la Permanent (caiguda dels 113) i hi tornà un any després a les Dames Negres de Sabadell. L'Onze de setembre de 1976 participà en un acte amb 100.000 persones a Sant Boi de Llobregat —«Que la prudència no ens faci traïdors». A conseqüència de les primeres eleccions del 1977, s'autodissolgué. Ha estat l'organització clandestina més important de Catalunya sota el franquisme i la més important de l'Estat espanyol.

Joan Carles de visita a Barcelona. Després d'hores d'espera perquè anessin arribant tots els participants, per un jove que procedia del pujolisme però també del moviment veïnal, fou impressionant les primeres paraules amb què va obrir la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya l'històric Josep Andreu Abelló. Allà, doncs, va començar no sols l'estructuració d'un moviment unitari de persones i grups, sinó una cosa quelcom més important: el crear una consciència nacional diferenciada i unitària que va fer que les persones que varen participar en aquella primera sessió tinguessin molt clar que allà començava un gran repte per cadascun de nosaltres. Aconseguir la llibertat, l'amnistia, per tots el que havíem patit la repressió franquista, i recuperar els principis i les institucions configurats a l'Estatut de 1932, que ens havien estat arrabassats per la força de les armes pel general Franco.

LA LLIBERTAT, L'AMNISTIA I RECUPERAR LES INSTITUCIONS DE L'ESTATUT DE 1932 EREN ELS OBJECTIUS

Així, aquella munió de fundadors de l'Assemblea de Catalunya, cadascú des del seu lloc de responsabilitat en un partit, en un sindicat, en una associació de veïns, en el món pagès o en els sectors eclesials, vàrem entendre que allò era quelcom més important del que ens pensàvem, i ens ho vam creure. Potser allí també es van frustrar algunes carreres professionals,

perquè molts vam creure que el més important era construir la democràcia i l'autonomia de la nostra nació.

Avui, 40 anys després, recordo el mestre Benet, l'admirat Jordi Carbonell, el respectat Antoni Gutiérrez Díaz, i tants altres companys dels qui vaig aprendre, la qual cosa m'ha permès fer un servei al país ininterrompudament durant aquests 40 anys, tot i les equivocacions que hagi pogut cometre.

Avui, quan hem estat capaços de generar el moviment de les consultes finalitzat amb èxit a la capital de la nostra nació el passat 10 d'abril, i quan ens plantejem en una Conferència Nacional per l'Estat Propi constituir una Assemblea Nacional, hem de ser conscients que aquesta no pot ésser l'Assemblea de Catalunya del passat, perquè en aquell moment no disposàvem d'institucions pròpies i estàvem lluitant contra una dictadura. Avui tot és més subtil, i a la vegada més complicat. Tenim institucions pròpies, tenim organitzacions polítiques i sindicals legals, i tenim un marc jurídic legal que ens encotilla. Per això, quan el 2011 volem fer una nova Assemblea Nacional, hem de ser conscients que ja no serà el que va ésser l'Assemblea de Catalunya, sinó que hem de pretendre que, continuant i donant vitalitat al moviment de les consultes, aquesta Assemblea serveixi per donar una empenta a la nostra classe política. Però a la vegada aquesta ha d'ésser respectuosa amb les nostres institucions, empenyar sí, però no podem crear alternatives.

40 anys després, doncs, res no és el mateix, i l'enemic, que hi és, és subtil. La construcció de la nostra llibertat nacional i del nostre estat pot inspirar-se en algunes coses a l'Assemblea de Catalunya, però aquesta ja és història del passat. |

PERLLORGAMENT DE LA LÍNIA FÈRRIA

LA SEU D'URGELL La iniciativa d'Esquerra que feia referència al perllongament de la línia ferroviària entre Lleida i la Pobla de Segur fins a la Seu d'Urgell va ser aprovada per unanimitat al Parlament de Catalunya.

NOVA EDICIÓ DE LA BRESSOLADA

PERPINYÀ Perpinyà va acollir una nova edició de *la Bressolada*, la festa anual que celebra l'Associació per a l'Educació i la cultura catalanes dels infants «La Bressolada». La jornada va finalitzar amb un concert d'Obrint Pas.

CONSELL NACIONAL

VILANOVA I LA GELTRÚ El darrer Consell Nacional d'Esquerra es va celebrar a la capital del Garraf. El Consell Nacional va aprovar la incorporació a l'executiva de Francesc Ribot, de Badalona, que es responsabilitzarà de la secretaria de relacions institucionals.

ACTE PEL RESPECTE MEDIAMBIENTAL

ESPOLLA Esquerra va escenificar el suport al territori, sobretot pel que fa als parcs eòlics de l'Alt Empordà. A l'acte hi va participar l'eurodiputat Oriol Junqueras, el president Regional, Josep Carrapiço i caps de llista d'Esquerra de l'Alt Empordà.

REPUBLICAT

BARCELONA La Federació d'Esquerra a Barcelona va celebrar el passat 15 de maig la festa anual del RepublicAT al Parc de la Ciutadella. Un cop més, la festa va comptar amb una sèrie d'activitats i intervencions molt variades.

SUPORT A LA CAMPANYA D'ACPV

PAÍS VALENCIÀ Esquerra es va sumar a la campanya engegada per ACPV per fer front col·lectivament a les multes per TV3. La campanya marxa a bon ritme, amb un degoteig constant i continu d'aportacions individuals i col·lectives.

GENT D'ESQUERRA FRANCESC RIBOT

Què significa per a tu haver tornat a la direcció nacional del partit?

Suposa la continuació d'un compromís amb la militància d'Esquerra, però ara des d'un lloc diferent. Ens espera molta feina i ens caldrà habilitat, generositat i visió de futur per aprofitar el millor capital que tenim, que és la nostra gent. Tothom és necessari, només cal trobar el paper adequat per a cadascú.

De Badalona només se sent a parlar d'immigració de forma interessada. Com es pot combatre aquest discurs?

Cal prioritzar sobretot mesures realitzables que permetin millorar el dia a dia de la gent, sempre tenint en compte els diferents col·lectius que ens integren i el diferent tarannà dels tres nuclis que conformen el nostre municipi. El repte ara és aconseguir més amb menys recursos, i per

tant afinar més quant a les polítiques aplicades i fer-ho de manera eficient.

Quines són les teves aficions?

La meva passió és la meva ciutat, Badalona, i la seva gent, les nostres festes, els nostres teatres, els nostres músics i el patrimoni arqueològic; el mar i la serralada, que us convido a conèixer.

Francesc Ribot Badalona, 1957

Militant d'Esquerra-Badalona des de 1990.

